

2025. december 14. – Advent 3. vasárnapja – Mt 11,2-11 – Tettekre épülő hűség

Olyan világ vesz körül bennünket, ahol érzelemvezérelt és hataloméhes emberek feszülnek egymásnak, és még a jó tetteket is gyanúsak kiáltják ki. Keresztelő János méltán bizonytalanodott el Jézus személyét illetően, hiszen unokaöccse szabadon jár-kezel, ő pedig Heródes börtönében várja sorsa alakulását. Jézus felsorolja a maga jótetteit, hogy János és mindaz, aki bizonytalan az ő személyét illetően, levonhassa a következtetést: Jézus az Isten küldöttje.

Ennek ellenére valami nem stimmel. Aki a jótettekre adja életét, az miért hagyja, hogy annyi szenvedés legyen körülötte. A prófétai elkötelezettségű Jánost miért nem szabadítja ki? „Börtönben voltam, és meglátogattatok” – tanítja, de nem látogatja meg unokabátyját sem, akinél ő is kezdte a maga küldetését. A Bethesda-fürdőnél egyet meggyógyít, a többi ott hagyja. Ez csak úgy értelmezhető, hogy a jó tettek eszközök arra, hogy az új, jézusi érték-szemléletet hirdető tanítás hiteles legyen. A jó tett, a karitás szavaink hitelesítője. A hiteltelen szövegelés nem Jézus útja.

A mai nap Keresztes Szent János emléknapja. Egy olyan személyiségre, akinek a maga jézusi meggyőződéséért még a szerzetesrendje (sarus karmeliták) börtönét is el kellett viselnie. A rendjét megújítani akaró tanítását a maga kemény életvitelével hitelesítette. Hiába van mögötte Avilai szent Teréz, 1577-ben rendje elfogja, megalázó fogságra ítéli, mert a megújító viselkedése nem volt integrálható. (Ugye milyen ismerős? Bulányi atya és közösségei ellen ugyanez volt a vád.) Száz év múlva boldoggá és szentté avatja X. Kelemen pápa és XIII. Benedek. Több generáció kellett akkor is ahhoz, hogy az érzelmi, a hatalmi szemlélet tárgylagossá szelídüljön. Mi lenne, ha a Bokor a maga védőszentjének tekintené Keresztes Szent Jánost?

Király Náczi, Érd

„Menjetek, jelentsétek Jánosnak, amit hallotok és láttok!”

Isten meg akarja mutatni önmagát, úgy is mondhatom, felkínálja önmagát. Ma is keressük, amikor életvezetési előadásokat hallgatunk, elmélkedéseket olvasunk vagy imáinkban elcsendesedünk. Értjük-e az Ő hangját, amely a bennünk megjelenő inspirációkon és jó gondolatokon, érzéseken keresztül átszűrődik. Mert bennünk van a vágy a szeretet megélésére, a harmonikus életre. Jézus a pusztai elvonulásában felismeri, megtapasztalja az Atya szeretetét. Ebből a forrásból táplálkoznak beszédei, tettei. Elfogadja embertársait, kirekesztés nélkül, enyhíti a szenvedéseket, gyógyít, hirdeti, hogy jelenvalóvá lett az Isten Országa, ahol az elfogadás, befogadás, osztozás, megbocsájtás, segítségnyújtás működik, és ezekben az élő közösségekben megtapasztalhatjuk Isten szeretetét. Örömünk forrása, hogy velünk az Isten, hogy szerető közösségben élni jó. Hallja meg „János” és mindenki más, hogy hirdetik az Örömhírt! Ébredjünk, újítsuk meg gondolkodásunkat, és éljük át annak örömét, hogy Jézusban is bemutatkozott a velünk élő Isten!

Deli József, Székesfehérvár

Angel:

„Te vagy a Közeledő, vagy mást várjunk?” (Mt 11,3)

1. Mennyire tudok várni?
2. Mennyire hitelek a tetteim?
3. Mit lát, aki engem lát, hallgat

